

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 [frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelt)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A béke finalizálása.

Debreczen, február 23.

A tulérett helyzetnek mielőbb való megoldását várjuk. Bánffy lemondása és Széll Kálmánnak miniszterelnökké történt deszignálása után semmi akadályát nem tudjuk a parlamenti béke helyreállításnak, feltéve, hogy az ellenzék komolyan veszi azt a több ízben tett kijelentését, hogy az új embernek, nevezetesen Széll Kálmánnak, huszonnégy óra alatt megadja a békélfeltételeket.

Széll Kálmán, azzal a céltudatossággal és erélyvel, a melyet politikai múltjából ismer az ország s melyről a lefolyt válság alatt újabb bizonyítást tett, már tegnap előkészítette s dülőre terelte a válság gyors lebonyolítását. A szabadelvűpártban, a hol őszinte rokonszenvvel fogadták, tájékoztatást szerzett magának azon férfiak iránt, a kiknek kabinetjében helyet kíván biztosítani s habár a kormányalakítás formalitásaiba de fakto még nem ment bele, szerencsés irányban találta meg azokat a szálakat, a melyek a szabadelvűpárt egységéhez és szilárdságához kötvék.

Ugyancsak tegnap érintkezésbe lépett Széll Kálmán az ellenzéki békebizottság tagjaival s ma folytatja velük a tárgyalásokat. Az ország békéje még mindig az ellenzék től függ s így természetes, hogy a válság megoldásában elsőrendű szerepe van annak, hogy az ellenzék teljes őszinteséggel kívánja-e a végleges békét. Nem

képletesen, hanem meghatározott időtartam szerint, értjük azt a huszonnégy órát, a melyet az ellenzék a béke helyreállításra ígért. Minden óra drága, a mely a jelen válságos állapotot fentartja s minden óra nyereség, a melylyel előbb sikerül az alkotmányon kívüli helyzetnek s a parlamenti anarkiának végét vetni. Rövid órákon belül ki kell derülnie, hogy az ellenzék taktikára használja-e fel azt a sikert, a melyet elért, vagy pedig megadja érte a teljes árat a hazának, a békének.

A szabadelvű párt igazán lelkéből óhajtja már a békét. Onnét a helyzet bonyolítása, taktikai fogások, huzás-halasztás nem fenyeget. Egy pár ellenzékijlap ugyan még folytatja a régi harcias, gyűlölködő hangot. Fenyegeti, gunyolja és sértegeti az u. n. harcias pártot, a mely azonban nincs, de ez már csak az utolsó rohama azoknak, a kik még mindig abban reménykednek, hogy sikerül a szabadelvűpártot megbontani, annak egységét megtörni s a párt romjai alá temetni a magyar szabadelvű politikát. Hiszszük, hogy e sanda célnak nem tántoritja meg az ellenzék komoly elemeit abban a kötelességükben, hogy helyt álljanak ígéretükért s hogy nem kezdődik valami új fejezete a kuliszszák mögötti obstrukciónak, a mely a béke helyreállítását késlelteti.

Széll Kálmán iránt, még mielőtt ő Felsőge deszignálta őt miniszterelnökknek, erkölcsi obligót vállalt az ellenzék. S Széll Kálmán tetőtől-talpig gentleman arra, hogy

képzéznének vegye s terveit rá is építse erre az obligóra. A maga erkölcsi értékével nem üzhet rut játékot az ellenzék oly időkben, mint a mostani, a mikor az országnak minden erkölcsi tőkét újra össze kell gyűjteni, a mely az elmúlt parlamenti anarkiában szétarabolgatott, megtépázott s veszni indult.

Bizton várjuk, hogy az események gyors egymásutánban, a béke finalizálására fognak vezetni, a szabadelvűpárt megaláztatása nélkül.

A helyzet. Soha, de soha nagyobb ember-tömeget nem láttak a Lloyd-klubban, mint tegnap este. Tömeg volt ott tegnap is, de a hangulat időközben megváltozott, még pedig Széll Kálmán előnyére. Mikor a jövő miniszterelnök hetedfél órákor megjelent, minden oldalról nagyon szívélyesen fogadták. Igen csekély volt a duzzogók száma. Széll Kálmán sorra üdvözölte a tagokat és azonnal hozzálátott a munkához. Már Bécsből értesítette Lukács László pénzügyminisztert, hogy vele a körben találkozni óhajt. Vagy negyedórán tárgyaltak és a tárgyalásnak eredménye, mint általában hiszik az, hogy a régi pénzügyminiszter lesz — az új pénzügyminiszter is. Sora kerültek aztán Darányi Ignác és Wlascics, akik állásukat megtartják. Nyílt titok volt már ekkor, hogy Hegedüs Sándor lesz kereskedelmi miniszter. Ellenben nem tudták megmondani, ki az igazságügyminiszter? Legtöbben Plósz Sándorra tippeltek. A belügy-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA

Menyecske-gondok.

(Monolog)

Irta: Váradí Ödön.

(Csinosan, urias kényelemmel berendezett szobában. A pomlogon fiatal, nygyszerűen, de izlésesen öltözött fiatal nő ül, ki unottan olvas egy könyvet, majd leteszi, izgatottan.) Nyolcz óra... s még nincs itt. Istenkém, milyen lassan halad az az óra mutató. Nem hiába régi portéka, még a nágybácsim ajándékozta. De hát hol késhetik Lajos olyan sokáig. Máskor már itt van, aztán leül mellém ide a kerevetre, megcsókol. (Felugrik) Igen, csókot ad s aztán kérdi (lágyan, behizelgőn): Nos, hogy mulatott az én kis aranyosom?

Erre én nyakába ugrom s felelem: Köszönöm, nagytudomány doktor uram, nagyon rosszul. Mert hát mivel mulathat egy ilyen magára hagyott kisasszony,

Azok az unalmas boncztanok, anatomia, fiziológia, szemészeti művek, csupa is, mia, olyan terpeszkedve hevernek a könyves polcon, hogy még. Erre ő ismét feleli:

— Így aranyos doktorom most hát — hagyják azokat a csunya könyveket... (Széll Kálmán lesüt) S aztán el is hagyjuk.

Igazán, ha nem tudnám, hogy szeret a Lajos, féltékeny lennék. De hogy is ne, nő-

orvos s aztán oly sok a szerelmes asszony. (Izgatottan feláll.) Ha elgondolom, hogy Tardínét, az én leánykór, de rém mindig irigykedő barátném is ő gyógyítja.

Ki tudja? hiszen Tardiné még szép és fiatal. Valami öreg tanácsoshoz ment nőül, kinek egész udvariási képessége abban állt:

(Összegörbedve, selypitve.) Hm, hm, hm, mily bájos nagysád akár egy kinyílt róza!

Oh, ha megdöglök, hogy barátném valószínűleg ott fekszik a kereveten, lábacskaikat lóbálja, mikor bemegy hozzá Lajos s megkérdi:

— Doktor ur, hogy nézek ki?

Persze Lajos ilyenkor valószínűleg megjegyzi (meghajtván magát, udvariasan) Pompásan, pompásan.

S aztán... ki tudja az aztánt. Az a Lajos! Ki tudja, mire képes az alamoszi! A multkor is láttam, hogy hosszabban nézi Mariskát, az új szoba leányunkat s mikor én kérdeztem, miért nézte, ő tudományos arczot öltött (nevetve.) Pompás, éppen itt van a ezviker, ezt orrára csapta s komolyan így felelt (ünnepélyes-hangon):

— Aranyosom, az orvosi tudomány titkait megoldani, sok ember együttes munkája kényes. — A hyperneologistikus chemia analphbetikus problémáinak digesticai superelgiájának hatását akartam e leányon észlelni.

De megfelelttem én is a tudós doktor urnak (csintalanul nevet).

— Ugy, kedves doktorkám, miért nem észleled mind e szép tulajdonságokat az öreg szakácsnén.

Ó aztán úgy oldotta meg a témát (mosolyog) nem tagadom, — az én megelégedésemre is:

— Ne gondoldj semmi rosszat, te kis féltékeny.

Ej csak beszélhetnék azokkal a tudós professzor urakkal, majd megkérdezném tőlük, mi szükség van arra, hogy olyan nagyon megnézzék a pacienseket.

Vagy pedig meghagynám (parancsoló hangon) mindaddig, míg a nő orvos 55 évet be nem tölti, nőorvos ne lehessen.

De persze, azok az unalmas tudósok: — Azok gyönyörűséggel beszélnek egy eltérő koponyáról, egy kiálló fogról, magukon kívül vannak örömlükben, — ha egy csontot látnak.

A multkor meghívott magához Lajos valami magantanárt. A szemészetet adja elő. Az ebédnél mindég csak e körül folyt a vita. A leves elhűt, a tészta szomorkodva állott az asztalon alig nyúlt hozzá.

Egyszerre bejön a szakácsnőm, a vastag Rezi. A tudós ur ránéz, hirtelen felugrik, oda szalad hozzá, általános bámulat. Hogyan, — csak nem a szerelem.

Oh dehogya a tudós csakhamar megadta a választ.

Eragádtatva szól (utánozza, karjaival hadonázva). Ah, barvo, bravo, megvan, egy nő fekete sárga szemekkel. Hol a távirtda? Azo-

nem ajándékozna. Mert párt és vezér, párt és kormány között a homogénitásnak teljesnek kell lenni.

Hogy ez így is lesz, a fölött senki nek sincs joga immár kételkedni, ki a legutóbbi napok eseményeit ismeri.

A fuzió. A békeegyezség után az ellenzéken élénken beszéltek a fuzió kérdéséről is, amennyiben a nemzeti pártnak a szabadelvűpárttal való egyesítéséről volt szó. De ma még itt is belátják, hogy ez idő szerint a fuzió lehetetlen s mindössze úgy szerepel, hogy függetlenségi képviselők biztatnak egyes nemzeti pártokat, hogy lépjenek be a kormánypártba. De a szabadelvűpárt részéről ily biztatás abszolúte nem hallatszik.

A helyzet.

febr. 24.

Széll Kálmán tegnap délelőtt kezdte meg a tárgyalást az ellenzékkel, gyorsan eredményre vezetett. Este félkilenc órakor felrúgtak a képviselőház emeleti I. számú termének ajtai, amely teremben már annyi, de annyi sikertelen s végnélküli béketárgyalás folyt az utolsó hetekben.

Az ellenzéki békebizottság tagjai örömtől sugárzó arccal kiesttek a teremből, — mely előtt számos hírlapíró várta kíváncsian az eredményt.

— Eljen a béke! Megvan a — béke! Szent a béke! — ilyen kiáltások hallatszottak.

A képviselők arcán öröm s meglepés ragyogott, mosolyogva szorongatták egymást kezét. Lelkesedéssel és létható megindulással töltötte el őket a pillanat jelentősége, amelyben féltendő irtó háború és hathetes eredménytelen békehuzavona után végre valahára megszületett a várva-várt — kompromisszum. Megszületett 24 órával azután, hogy Széll Kálmánnal mint deszignált miniszterelnökkel, a közvetlenül való béke tárgyalást megkezdették.

A nagy eseményt s a kijövő képviselő-

elején visszaütötte a tengeri fürdőből a még néptelen üres Párisba.

Egy napon valami új áriáján dolgozva, csak úgy véletlenül betévedt a Luxemburg-parkba, a hol a hangos katonazene felverte a révedezéséből.

Felment a legközelebbi terrasra s a korlátra támaszkodva szemlélte az apró bárányszőkeket, a szép tavat, melyen hattyúk uszáltak s a tarka embertömeget, mely a zöld gyepen sürgött-forgott. Eltekintve, egyszerre csak egy fiatal hölgyet vesz észre, a ki közvetlen közelében egy kerti széken ült s figyelmesen, majdnem áhitattal tekintett reá.

Szép finom arczu, szőke nő volt, egyszerű finom ruhában.

Milyen báj minden legesekélyebb mozdulatában, mikor napernyőjének porcellán foggantyujával játszik!

Mikor a hölgy észrevette, hogy Michel ránéz, elpirult s láthatólag röstelte, hogy a férfinak feltűnt kináncsisága. — Michel pedig könnyedén megemelve kalszóját, és így szólt:

— Volt talán már szerencsénk valahol nagysága s most oly ügyetlen vagyok s nem ismerem fel újra?

Biborvörös lesz s zavartan lesütve szemét válaszolt:

— Nem uram, ön nem ismer engem; de én, én ismerem önt.

Michel melléje ült s beszélgetést kezdett.

ket az újságírók is lelkesen megjelenezték és azután az részletes föltételek fölött tettek kérdéseket.

De erről feleletet nem kaptak: mindössze annyit hangoztattak egyöntetűen a különböző pártbeli ellenzéki képviselők, hogy teljes a megegyezés Széll Kálmánnal, minden irányban és minden részletre nézve — egyöntetű megállapodásra jutottak, úgy, hogy a kompromisszum az ellenzékkel teljességében megvan; a parlament, az új kormány a legtökéletesebb béke jegyében fogja megkezdeni munkásságát.

— Ismétlen, minden tekintetben az összes kérdésekre nézve föltétlen megegyezésre jutottunk! Teljes egyetértéssel teljes — egyezség! hangoztatta szokatlanul jókedvűen és barátságosan Horánszki Nándor, melegen megszorítva barátai kezét.

Széll Kálmán a képviselőházból a szabadelvűpárt klubjába hajtott, a hol nagy kíváncsisággal várták s hangos örömmel fogadták a hírt, hogy — megszületett a béke.

A kompromisszum tartalmát hivatalosan ma még nem tették közzé, hanem valószínűleg csak holnap, amikor Széll Kálmánnal együtt a megállapodásokat már írásban is öntötték.

*

A Széll kabinet összeállítása, már már végleg megállapítván, ez lesz.

Elnök: Széll Kálmán.
Király személye körüli miniszter: Széchényi Manó gróf.

Horvát miniszter: Cseh Elvin.
Honvédelmi: Fejérváry Géza báró.
Közoktatásügyi: Wlassics Gyula.
Pénzügyi: Lukács László.
Földművelésügyi: Darányi Ignác.
Kereskedelemügyi: Hegedűs Sándor.
Belügy: Nem töltik be. (A teendőket Széll Kálmán látja el.)

Igazságügyi: Plósz Sándor.
A képviselőház elnöke: Perczel Dezső.
Alelnökök: Talián Béla és Dániel Gábor.

A hölgy vagy három évvel ezelőtt egy hangversenyen látta, a hol legújabb szimfóniáját vezényelte.

Michel művészi önértetének hízelt s közelebb húzta székét. Hogyan? Csak egyszer látta s most azzal felismerte! Hogy hívják, kicsoda? Oh semmi különös.

Lucienek hívják, itt lakik a közelben nővérel, egy ösveggy asszonnyal, a ki sokkal komolyabb nálánál s a ki az ő, Lucie yát is szereti Fia van? Tehát férjes nő? Uj elpirulás.

Nem, nincs férjné! s bizalmasan elmondja hogy nem volt mindig oly megdöntött, mint most, a mikor már huszonnégy éves, öreg asszony s mikor egyedüli vágya csendesen, — nyugodtan élni nővérel kis vagyonából. E mellett dolgozik is: kalapokat készít.

Igy estefelé pedig rendszeren eljön ide a Luxemburg kertbe zenét hallgatni s azután elmegy a kis fiáért az iskolába.

Oly bájjal, oly kedves naivsággal mondta el mindezt, hogy Michel igaz érdeklődéssel hallgatta s szinte csodálkozott önmaga felett, mennyire le tudta ez a kis teremtes kötni a figyelmét ezzel a mindennapi történettel.

És azután minden nap eljött a Luxemburg kertbe, a hol mindig találkozott Lucievel, a ki már azt is bevallozta neki, hogy mikor ott a hangversenyen látta őt, mennyire, de mennyire megrezgettette a szívét — s mikor az első nap a Luxemburg-parkban meglátta, azért nézett rá oly soká oly kitaróan, mert azt remélte, hátha megszólítja.

Iparosaink boldogulásának akadályai.

(K.) Hazai iparunk fejlesztésére irányuló tevékenységben kormány, érdekképviselők s egyes szakférfiak igyekeznek hazafias kötelesség által parancsolt részöket kivenni. Felette sok ma már a jól meghányt-vetett mód, melyek mindegyike külön-külön és összevéve hazai iparunk felendülésére alkalmasnak mutatkozik. Azon is tul vagyunk az elméletek chaoszából kibontakozni törekedve, hogy iparunkat teoriával agyonboldogitjuk s kezdünk lassan a tettek, alkotások terére lépni. Csak egy előtt hunyunk szemet e nagy iparfejlesztési ténykedésünkben: a hazai iparcikkeink fogyasztása iránt naponként megnyilvánuló közönyösség előtt. Erőszakoljuk a kivitelt, csak hogy ipari államoknak látszassunk, mert a nagy tőkével alapított gyárak tultermelésének elhelyezése s a nemzeti hiúság érzete kényszerítőleg ösztönöz reá. A hazai kisipar boldogítására elegendőnek tartjuk, ha kifáradhatlanul a szövetkezés eszméjét igyekezünk annak képviselői előtt mint csalhatlan megmentő szert feltüntetni.

Ez ma iparunk fejlődése érdekében kifejlesztett tevékenységünk jellege s e mellett elfeledjük, hogy belfogyasztásunk számos oly szükségleti cikkben, melyet hazai iparunk versenyképes formában és árban szolgáltatni képes, idegenből nyer kielégítést. Ucsó ár, (de silány munka), tetszetős külső (de hitvány beltartalom) sajnos nagyon csábítólag hatnak fogyasztó közönségünkre, mely csábót a hazafias érület talán még sokáig nem tudja leküzdeni.

Hiszen lépten nyomon találkoznak jelenségekkel, melyek a hazai ipar semmibevevése mellett bizonyítanak. A magyar mezőgazdák szövetkezete csak a napokban csi-

Az így megkezdett regénynek csakhamar el kellett érni azt a stádiumot, melyet az író egy csomó ponttal szokott jelezni.

Ha azonban a művész csak köznapi kalandot várt, úgy kellemesen csalódott, mintha valami igazi boldogságot érzett volna e nő közelében.

És az oly odaadással feltárt szerelem, minden kacérság, minden hszzonlesés nélkül jól esett az elkényeztetett művésznek. Milyen pompás kis vacsorákat fogyasztottak el együtt, s mikor az evés végeztével Lucie oldobta a szalvétát s szenvedélyesen átkarolva a művész. — szerelmesen sutogta:

— Te édes! — akkor a művész igazán boldognak érezte magát,

— Istenem! — kérdezte magától egy napon: — Szeretem talán Luciet? Igazán szeretem? . . .

És kezdte hinni, hogy igazán szereti: pedig egy titkos hang azt sugta neki, hogy nem, nem.

*

Elhatározta, hogy a legközelebbi szép napon Lucievel kimegy a szabadba, a szabadba, a szabad természetbe. Ő, a kiért hercegnők rajongtak, egy egész napját ennek az egyszerű kis asszonynak akarta szentelni.

Korán reggel indultak el: a pályaházban már várt rá Lucie. Egyedül voltak a kupében.

nált er
gálicz
a zalat
kitűnő
ban bo
volt az
zés ke
gyár p
rettel
volt ak
nyert e
tek ál
sem dr
Me

multbó
zsák k
kal töb
delgete
kávét
1897-b
szüksé
dig a k
méből
natkozi
kedésé
azt, ho
nagy é
lalkozik
minősé
talában
gyarm
hető: l
mert e
csaked
githetj
désben
seti vis
nak tes

Mi
ség sz
nem ki
általab
ujjal re
is para

OR
mást!

Az
sát s a
tattak g
Lucie,
ból, lel
teni nap

A
mit s I
röjgette
ötlet vo
retlek!

S
is már
napok.

Ha
S

mében
csu a r
hetne.
állhatla
tulról á
nyomot

Ép
csak k

V
alkony.

L
törzs m
öibe h
É

nált erős propagandát egy anssigi gyár rézgálic termékének akkor, midőn hazánkban a zalathnán m. kir. főbányahivatal kohója kitünőbb minőségű rézgálicot olcsóbb árban bocsát áruba. Ugyanezen szövetkezett volt az, mely a perenoxpora elleni védekezés kezdő és követő éveiben egy idegen gyár permetező gépeit ajánlotta jó lelkiismerettel (?), noha hazánkban nem egy iparos volt akkor és van jelenleg is, ki többször nyert első díjat a hazai gazdasági egyesületek által rendezett versenyeken semmivel sem drágább permetező gépjével.

Még egy nyomatékos példa a közel multból. Az 1898 évben Triesztbe 832,570 zsák kávé érkezett, mintegy 32 ezer zsákkal több mint 1897-ben. Ftuméba, a mi délgetett kikötőnkbe csupán 19.5 ezer mm. kávé közel 13 ezer mm.-val kevesebb, mint 1897-ben. A trieszti behozatal a hazai kávé szükségletet fedezte túlnyomó részben, pedig a kávé-import úgy Triesztból mint Ftuméból ugyanazon egy származási helyre vonatkozik. Mi az oka a trieszti import emelkedésének, s a fiumei hanyatlásnak, tudva azt, hogy a mi kikötő városunkban is egy nagy és több kisebb kereskedelmi ház foglalkozik hasonló szállítási feltételek és árminősége mellett nemcsak kávé, hanem általában a beltermelés által nem fedezhető gyarmatárak közvetítésével? Könnyen érthető: közönyösség minden iránt a mi hazai, mert ezáltal talán részint hiúságunkat s dicsekedhetési ösztönünket mások előtt elgithetjük ki, részint azon balga meggyőződésben vagyunk, hogy a mai nehéz kereseti viszonyok közt takarékosági hajlamunknak teszünk eleget.

Mig a főindító okot a fogyasztó közönség szükségletét kielégítése alkalmával majdnem kizárólag s ez szóljon városunkra is általában, mert ez alkalommal nem akarunk ujjal reá mutatni a hazafiúi kötelesség által is parancsolt mulasztásokra, — az képezi,

Oh, hogyan, milyen tüzzel csókolták egy mást!

Azután, mikor elérték a kis falu állomását s a régi divatu kocsin a vendéglő felé hattak gyümölcsfák és zöldelő bokrok között Lucie, a ki alig mozdult ki a rideg nagyvárosból, lelkesedéssel kiáltott fel: „Oh, milyen isteni napunk lesz!”

A vendéglőben csak gyorsan ettek valamit s Lucie, miközben tejeles szájaeskáját törölgette, halk a sutogott: „Milyen remek ötlet volt ez téled, te édes! Oh, mennyire szeretlek!”

S azért ki az erdőbe! Legfőbb ideje is már; hiszen októberben már rövidek a napok.

Hogy ujjongott Lucie!

S hogy gyönyörködött Michel az ő örömeiben! Mihelyen kecses a járása, milyen karcsu a növése, akár a vadászat istennője lehetne. S a mint ott haladt előtte, egy ellenállhatlan vágy ragadta meg a művészt s hátulról átölelve Luciet, egy szenvedélyes csókot nyomott fehér nyakára.

Egész nap az erdőben szaladgáltak, akár csak két gyermek.

Végre egy kis erdei tónál utóléri őket az alkony.

Lucie elfáradt s leült egy hatalmas fátörzs mellé, Michel pedig lábaihoz fekszik, ölébe hajtja fejét.

És mind-mindjobban esteledik, saját-

hogy valamely iparczikk mert idegenből jó s olcsóbb, beszerzendő, — mig nem emelkedünk a hazai ipar pártolása terén is azon magaslatra, melyen 50 krral többet adunk egy pár cipőért, mert az hazai termék, s 5 forintal többet egy iróasztalért, mert az nem bécsi gyártmány, — addig kárba vészett minden ipari aktis. Iparosaink nagyon meglenének elégedve s sanálná ez jó időre sürően felpanaszolt sérelmeiket, ha csak a befogyasztás az általuk versenyképes alakban és árban előállított cikkek elhelyezhetését itt bent a hazában s vidékenként helyhez kötve megkönnyítene s őket e tekintetben hathatósan, mellétekintetek nélkül támogatná.

Ne beszéljünk addig a hazai ipar fejlesztéséről, fellendítéséről, — erőszakolt exportról, mig hazafiúi kötelességünknek e tekintetben eleget nem teszünk. — A többi csak azután következik.

Egyről-másról.

A titokzatos idegen.

Bizony Isten gyengék a riportereink! Hát hogyné! Miesoda skandalun volt az este a „karsu közö” kávéházban s semmiről egy szó sem a lapokban.

Nekem lyrai tárcza írónak kell megírni azt az ujdonságot, feleresztve egy kis krocki lével.

— Hát ugy történt a dolog, hogy tegnap este be Mátyás estéztünk. A vezérczik írók nak velt névestélye, az igaz, hogy Jakabnak hívják, de mért ne lehetne ő Mátyás is a kedvünkért?

Derék fiu, jobb sorsra volna érdemes.

Kitünő vacsorát adott. Pattogatott kucorica volt a menü három fogásban. Megakartuk lynehelni érte, de ő három vezércziket mondott el mentségére. Elég volt.

Hanem bor az igen, az már volt. Ha-

ságos, bánatos érzés vesz erőt a művészen. Fáradt, kiégett szive újra kezd éledni s miközben egy hosszú szenvedélyes csókot lehel Lucie hó fehér kezére, kitör belőle az a szó, melyet már évek óta nem ejtett ki undor nélkül:

„Szeretlek!”

De a mint kiejti a szót, a nap aláhanyatlik a fák mögé.

Hideg fuvallst recségteti meg a fák lombjait s mintha ez az őszi ridegség a férfi szívébe is behatolna. Önkénytelenül is összerázkódik.

És Lucie, a ki érzi, látja ezt az összerenzenést, szintelen, majdnem megtört hangon rebegi:

„Te édes, te nem szeretsz. Csak én szeretlek!”

Lucie még mindig szereti a művészt. És Michel utolsó keringőjének moll-témájáról két ségbeesett fájdalom szól. Paz Michel ebben a néhány hangban adott kifejezést annak, a mit Lucie akkor az erdő szélén mondott neki, azon az őszi estén, mikor a nap eltűnt a lát-határról.

És azért nevezte ezt a legújabb keringőt, a melyet nem hallhat az ember a nélkül, hogy szeme könybe ne lábadna, Őszi estének.

misítatlan angol féle p e c s i bor volt. Dobozokban árulják, s nem ugy kell inni mint más közönséges bort. Minden negyed órában egy kávé kanálnyi „b o r p o r t” vesz be az ember ostyáiban, s aztán ihatik reá vizet s mennyi neki teszik.

Három dobozzal fogyasztottunk el s az ezedmény az lett, hogy a vezér ezikkiró ur balladát szavalt s most mikor e sorokat írom, még mindég szaval.

A riporter urak annyira elérzékenyedtek, hogy egymás nyakába borulva sirnak még most is. És ez a hiba. Ha sirás helyett velem jöttek volna a legsötétebb Debreczenbe, most nem kellene nekem ezt a micsodát írni.

Hanem irhatnom már egy az egyről is másról is. Nem vagyok hozzá szokva, mert mondom én lyrai tárcza író vagyok, s most látom be, hogy könyebb három rosz tárczát írni, mint egy jó apróságot. Magam vágtam neki a sötét éjszakának.

Kivettem zseb iránytűmet s mindég éjszak és éjszak keletnek tartottam s szerencsésen beérkeztem a karsu közö kávéházba.

Ez a kávéház a tárcza írtók, akarom írni a tárcza írók tanyája. Olyan bürze féle helyiség. Itt veszik és adják a tárcákat. Többnyire kiló számra.

Hogy benyitottam, nagy üdv riadalom fogadott s egy elége nem ösmert nevü tárcza írónk karjaiba zárt, s diszkrétül sugta a fülembe:

— Van pénzed?

Tagadó válaszomra eleresztett, s busan hajtá le fejét.

— Oda kell adnom — zokogta — s ugy három kilónyi kéziratot huzott ki a zsebéből.

— Képzeld — mondá — még lejjebb szált a kurzus. Már csak tíz krajczár kilója s nekem magamnak huszba van. De oda kell adnom, három nap óta nem ittam pikolót. — Pedig pikoló nélkül mily sivár ez az élet!

És egy érzékeny tárczáját akarta fölolvassni, ha jól emlékszem a Szerelmes Piccoló volt a czime.

Már éppen szaladni akartam, mikor nyílt az ajtó s egy ö r e g e m b e r lépett be rajta.

Hosszu szakálla majd a térdjét érte s egy nagy csákányt emelt a hátán.

A rejtélyes idegen boszus lehetett nagyon mert olyat vágott a márvány színre festett főasztalra, — hogy az menten széjjelebb hasadt.

— Bort! kiáltá olyan hangon, hogy a vér is megfagyott ereinkbe.

De azért nem szaladtunk el. Kérem egy tárcza írónak meg kell figyelni az ilyen extra embereket.

No hát figyeltük, de nem sokáig, mert borzalmas dolgok következtek.

A rejtélyes idegen alig ivott egy pohár bort, még indulatosabb lett, s fölkapván mászás csákányát elkezdte forgatni a levögöbe, s olyan formán nyilatkozott, — hogy szeretné tudni: „k i a l e g é n y a c s á r d á b a n.”

Persze, hogy kórusban zengtük:

— Ön uram! Ön tisztelt rejtélyes idegen. Erre még dühösebb lett s iszonyu csákányával törni, zuzni kezdett mindent. Előbb a tükröket, aztán az asztalokat és székeket. Mikor mindezt összetörte, fel állott a romhalmaz tetejére s kicsinylőleg — mint a ki a munkájával nincs megelégedve, nézett szét.

És elérékenyült, könyek jött-k szeméibe.
Sirva fordult felém — a többi collega el-
szaladt.

— Mi ez nekem? Az éhes oroszlánnak
egy egér! Nem ennyi munkához vagyok én
szokva, ambíciómat éhen hagyja ennyi s
ilyen kis dolog.

— Nem értek ó idegen — rebegém.

— Hát ki ért meg engem? Nincs a ter-
mészetben vesztes csak én! Ha meg tudod
öcsém, hogy ki vagyok sirni fogsz te is.

— Ugyan kinek méltóztatik lenni?

— Tud meg hát nevemet és zokogj. Én
Jégtörő Mátyás vagyok.

Madaras.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. február 24.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe
küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás
várható.

— február 24. —
— Száraz. — Hőemelkedés. —

Mulatságok.

Február 25. A debreczeni izraelita nő-
egylet táncmulatsággal egybekötött »debrec-
zeni vásár« jelmezes mulatsága a »Bika«
disztermében.

Február 25. Jogász táncestély a »Mar-
gite« fürdő disztermében.

Márczius 4. A debreczeni kereskedő
ifjak táncestélye a »Bika« disztermében.

Márczius 4. A Stern féle kefégyár sze-
mélyzetének táncvizsgálma a »Margite-fürdő«
disztermében.

Márczius 10. A debreczeni újságírók
műkedvelő előadása a városi színházban, az
előadás után pedig táncvizsgálma a »Bika«
disztermében.

Márczius 15. Az 1848/49-iki honvédek
táncvizsgálma a »Korona« disztermében.

Lesz sorozás!

A honvédelmi minisz-
ter azon rendelete, mely-
lyel a sorozást elhalasz-
totta, a létrejött béke
folytán tárgyalamia vált
már kiadták az új ren-
deletet, melynek értel-
mében a sorozás márczi-
us hóban fog megtörténni

„Rosz a világ!“ — imigy sóhajt fel
E hirre sok süldő legény,
A ki néhány napig ujjongott
S most már megint busul szegény,
Rosz a világ, soká örülni
Nem enged senkit, hirtelen
Szívet, velőket összetörve
A bú, a bánat itt terem

Hejh! volt öröm bálban, fonóban
Mámorban uszott a falu,
Az ökörfogat vigabban járt,
Vigabban siklott a gyalu.
A nóta sem volt bus, kesergő,
Vigan dalolt sok ifju lány,
Hogy nem megy el már katonának
A legény úgy mint hajdanán.

Hejh mindenütt áldták diesérték.
A sok derék jó „követet“,
A kik miatt már besorozni
Ezután legényt nem lehet,
Még a kaszárnyák is örültek
És áldották a sors kezét
Hogy az idén nem rukkol majd be
Az a vad „bundás“ csöcselék.

És az öröknek vége, vége,
A hir jön, mint menykőcsapás:
Hiába minden, bizony csak lesz
Még márcziusban sorozás.
Egész falu oly bus, kesergő,
Pedig hogy sirnak, ostobák:
Kérjék meg a hon jó atyáit,
Hogy veszekedjenek tovább! . . .

Dyb.

— A „Csokonai kör“ felolvasó estélye. A
„Csokonai kör“ e hó 26-án vasárnap este tartja
meg elhalasztott felolvasó estélyét. Szinyei
Gerzson sárospataki tanár is működni fog a
felolvasó estélyen.

— **Katonai szemle.** Klobucsár Vil-
mos altábornagy lovassági felügyelő mint
már említettük szemlét tartott az equitáció
felett. Az equitáció vezetői Csicsery B.
alezredes és Flór kapitány előtt a
szemle végével kinyilatkozta,
hogy ily kitűnő equitációt rég volt alkalma
látni. Az érdem mindenesetre Csicsery
alezredes és Flór kapitányé kik tel-
jes buzgalommal munkálták a honvéd tisztek
kiképzését.

— **Purim.** A régi zsidóktól maradt per-
gamen-tekercsek egyikén a szépség himnu-
sza van a szentírás nyelvén megörökítve:
Eszter királyné gyönyörű poétikus históriája,
a ki a szépségével megszabadította a zsidó-
kat Ahasverus királynak fekete lelkű taná-
csosától. Eszternek a szépsége utat nyitott
a királyhoz, a hol elmondhatta övének szo-
rult helyzetét, sanyargatottságát. S Ahas-
verus király meghallgatta a szép Eszter szava-
it. Hamant, a zsidók ellenségét megölette és
helyébe a zsidó Mordeháj-t vette maga mellé
tanácsosul. Ennek a vallásos regénynek em-
lékezetére ünneplik Purimot, az örömnep-
nek a legvigabbját. A zsigók farsangjának is
szokták nevezni ez ünnep két napját, a me-
lyen tombol a jókedv, féktelen a vidámság
a zsidók között; az ünnep tegnap este kez-
dődt s holnap estig fog tartani.

— **Pénzüntézetek kongresszusa.** A vidéki
pénzüntézetek reformja érdekében most már
igazán országosan megmozdult a közvélemény.
Azon az előkészítő munkán kívül, melyet a
budapesti elsőrangú intézetek az országos
kongresszus ügyében folytatnak, a vidéken
is többhelyütt indult meg hasonló irányu ak-
ció, melyben a dolog természete szerint a
helyi érdekek is kellőképen előtérben van-
nak. Miskolczon — mint nekünk írják — a
Kereskedelmi és Iparkamara vette kezébe
az ügyet, s az országos kongresszus elők-
szítése végett a kerületébe tartozó pénzünté-
zeteket értekezletre hívta meg. Az értekez-
letet a jövő hónap elején tartják meg s ha-
tározatait a kereskedelemügyi miniszter elé
fogták terjeszteni. Hir szerint máshelyütt is
indítanak a kamarák hasonló mozgalmát.

— **Elszállított fegyenczek.** Valóságos te-
metés, a legszomorubbak közül való. Az em-
beri társadalom száműzött ellenségeit elszállít-
ják oda, hol teljesen elzárva a világtól veze-
kelnek elkövetett bűneikért. Kezükön bilincs,
lelkük a dactól, vagy bűnbánattól van össze-
törve. Mindegy. — A büntetést nem másítja
meg a börtönajtó nyitva, hogy elrokkaszse
őket sokáig a világtól. A debreczeni törvény
szék fogházából tegnap nyolc fegyenczet
szállítottak el a lipótvári fegyházba bünteté-
seik kitöltése végett. Az elszállított fegy-
enczek között van Pető Bálint, kit emberölését
öt évi fegyházra ítélték: Parrag Gábort és

Sándor Mihályt két két évi fegyházra. Eze-
ken kívül a lipótvári fegyintézet lakója lett
egy öttagu tolvajsözövegzet, kik Tetőtlen köz-
ségben követték el lopásaikat.

— **Sorozás márczius végén.** Az idej ujon-
czozást a honvédelmi miniszter miniszter már
czius 6 áról bizonytalan időre elhalasztotta
ugyan, de a politikai helyzet gyors fejlődésé-
ből következtetve, márczius végével meglesz
tartható. Az előmunkálatokkal természetesen
minden hatóság elkészül: a meghívók ki van-
nak állítva, úgy hogy a mint a kormány ab-
ban a helyzetben lesz, hogy a rendeletet ki-
adhatja, arra három nap mulva a sorozást
meg lehet kezdeni. A bevonulás ideje semmi
halasztást nem fog szenvedni s a bevált had-
kötelesek az idén is 1-én kezdik meg a szol-
gálatot.

— **Öngyilkos gazdász Szentkirályi**
Sándor állapota egészen jobbra fordult, bár a
javulást erősen gátolta a fiatal ember makacs
szívujaja. Az orvosok erősen remélik, hogy az
életunt fiatal gazdász fel fog épülni súlyos be-
tegségéből. Az öngyilkossági kísérletet — mint
irtuk — táviratilag tudatták Szentkirá-
lyi hozzátartozóival, kik gyorsan siettek az
öngyilkos fiu kórágáéhoz. Most a kórházban
fekszik, de talán már pár nap mulva fel-
kelhet.

— **Vásár a „Bikában.“** Az izraelita nő-
egylet jelmezes mulatsága rendkívül fényesnek
igékezik. A rendezőség mindent elkövet a
siker érdekében, úgy hogy bizonyosra vehető,
misperint a saison egyik legszebb mulat-
sága lesz.

— **Hegedüs Mari hazája.** H e g e d ü s
Marinak két hazát adott végzete, de egyik
sem akarja visszafogadni. Ugy történt a do-
log, hogy Hegedüs Mari cselédleány rosz fát
tett a türe s az illetékes hatóság elrendelte
a lány hazatolonozolását. Hegedüs Mari Uj-
Létát vallotta illetőségi helyének, de Uj Léta
község elöljárósága kijelentette, hogy nem
reflektál a jó erkölcsű leányzóra, daczára, —
hogy az Uj-Létán született. Nem volt más
hátra, mint T. Abádra tolonozoltatni hol a
leány ujjabban lakott. T. Abád követte Uj-
Léta példáját s tiltakozott a telepítés ellen.
Hegedüs Mari már ott állott, hogy sehol sem
fogadják be, mikor egy miniszteri rendeletet
ajánlottak a t. abádi elöljáróság figyelmébe,
melynek értelmében tényleg T. Abád a He-
gedüs Mari hazája.

— **Halálos esés.** H. Böszörményből je-
lenti tudósítónk, hogy K o v á c s Gergely
kocsisa N a g y Mihály, áldozata lett gondat-
lanságának. Szalmát szállított a tanyáról, s
kissé boros állapotban is volt. Közel a város-
hoz leakart ugrani a kocsiról, s a gyeplőt a
lovak közzé dobta. A két tüzes paripa meg-
ijedt, elragad, N a g y Mihály pedig oly sze-
röncsétlenül esett le a kocsiról, hogy feje a
kerekek közé került. Két kerék ment rajta
keresztül, fejét teljesen szétroncsolta. A vizs-
gálatot megindították.

— **A Bánffy-Pável pör.** Az a nagyszabású
pör, melyet Pável Mihály nagyváradi
gör. kath. püspök indított meg gróf Bánffy
György és érdektársai, erdélyi földbirtokosok
ellen több ízben foglalkoztatta a közvéle-
ményt, minek magyarázata egyrészt az, hogy
a vitás terület több ezer hold, másrészt e
per feladata volt végre megállapítani a ha-
tárvonalat Magyarország és Erdély, illetőleg
Biharmegye és Kolozsmegye között. A vitás
rész több ezer hold hegyes-völgyes terület,
melyen legelőnek való föld is van bőven. A

választott bíróság határozata dacára a 80-as években is több ízben fordultak elő villongások, sőt beszélnek, hogy egy ízben körülbelül 100 román parasztot hoztak be Nagyváradra, mert az erdőben fát vágtak. — Pável püspök végre megunt a sok zavart, alkalmatlanságot és a közoktatásügyi miniszter beleegyezésével pert indított gróf Bánffy György és érdektársai ellen. A nagyvárad kir. törvényszék a folyó év elején hozott ítéletet ebben az ügyben Pávelnek adott igazat. Még nem régen a kir. tábla ítélkezett a nagy szabásu határpörben, de ítélete homlokegyenest ellenkezik az I. foku bíróságéval. — A tábla Pável püspököt keresetével elutasította és 2213 frt per költség fizetésére kötelezte. Pável Mihály felhatalmazott ügyvédje Kretz Ambrus Belényesről erre hatalmas, nagyszabásu felebbezést készített a II. foku bíróság ellen. E felebbezésben Pável megtámadta a kir. tábla ama álláspontját, — hogy a választott bíróság ítélete irányadó. — Mert ez az ítélet zavaros, érthetetlen és ekként végrehajthatlan A kir. kuria ebben az érdekes pörben tegnap hozott ítéletet. A kuria a tábla ítéletét hagyta helyben és Pável Mihály nagyvárad kir. kath. püspököt keresetével elutasította és 2213 frt per költség fizetésére kötelezte.

— **Ujházi modellje.** Most, hogy Ujházi mester Szegeden játszott a Péntek este rabiját, kedves esetet elevenítenek föl róla. Mikor a mester ezt a szerepet tanulmányozta, egy péntek estén benyitott egy dobuzcai familiához, amely éppen az ünnepi ceremóniánál állt. A házigazda szívesen látta az ismeretlen vendéget, aki az asztalhoz telepedett, velük evett-ivott és megfigyelte az érdekes szertartást. Vacsora után azt kérdezi az öreg zsidó Ujházitól, akiről még mindig nem tudta hogy kicsoda:

- Tán rosszul megy önnek?
- No, ugy — ahogy ...
- Miből él?

— Színész vagyok itt a Kerepesi-úton — felelte szerénykedve a mester.
— Se baj, barátom — vigasztalta a házigazda — majd megsegíti az isten!

— **Véres kardpárbaj.** Egyre irnak a lapok a párbaj ellen. De a lapszerkesztők alig tud befejezni a párbajjelölés cikket maguk is párbajra sietnek. A társadalom is sopánkodik a mint itt vágnak nyomorékra egy embert, vagy ott puffantanak le egymásik embert, de azért a kardok, pisztolyok nem szünetelnek egy napra sem az újságok hirrovatai tarkállanak a párbaj hírektől. Ime itt egyik fővárosi lapi hire tegnap lefoly párbajról. Minket debreczenieket elég közelről érdekel s mert egy szomszéd város társadalmának kedvelt tagja az egyik véres szereplő:

Véres kardpárbaj. A Hungária keddi piknikjén mulatozás közben összeszólalkozott Orley Kálmán joghallgató Almády Géza kollégájával. Az összeszólalkozásból keletkezett lovagias ügyet a felek tegnap — Arlov vívőtermében kardpárbajjal intézték el. A kardpárbaj Orley súlyos megsebesülésével végződött. A megsebesült fiatal ember atyja, Orley Kálmán országgyűlési képviselő lakásán ápolják.

— **A bajusz ellen való mediczina.** A kerületi betegsegélyző egyesület orvosához tagbajszakadt pirosképi öreg ember állított be tegnap. Nagy torzonborz bajuszát simogatva, alázatosan somfordált a doktor íróasztalához.

- Tagja vagyok kérem a betegsegélyző pénztárnak, szólalt meg szeliden.
- Elhiszem, de csak nem beteg? — vélte az orvos.
- Dehogynem. Még csak nekem van a bajom.
- Hát csak gyorsan adja elő a baját.
- Instálom hát a bajuszom ...

Az orvos elképpedt szinte.

— A bajusza? ugyan?

— Hát könyörgöm — kezdte rá kisvártatva az öreg — bizony sok bajom van vele, nem akar szuperálni. Tessék tán rendelni a patikában egy pár iskátyula tiszta-ujlaki bdjuspedrőt.

— **Sebes hajtás.** Minden modern városban szabályozva van az utcázu való gyors hajtás. Csak Debreczen képez ez alól kivételt, mert úgy látszik, hogy itt a bérkocsisok a legnagyobb urak. A nagyforgalmu Piacz utcán oly örült gyorsasággal vágtatnak kocsijukkal hogy az átjárókon a közönség valóságos verseny futásokat szokott rendezni. Az utcán örökös rendőrök egész higgadsággal nézik ezt a rendellenes dolgot, meg nem szólítanak egy bérkocsist sem. Felhívjuk a rendőrség figyelmét e botrányos dologra, s kérünk gyorsintézkedést. Különösen a déli és délutáni vonatok érkezésekor lehet bőséges tapasztalatokat szerezni.

— **Meghívás,** a debreczeni iparoskör által f. é. márczius 5-én (vasárnap) d. u 3 órakor a kör helyiségében tartandó évi rendes közgyűlésre. Targysorozat: 1. választmány évi jelentése. 2. A múlt évi pénztári számadás a számvizsgálók jelentésével. — 3. A következő évi költségvetés megállapítása. 4. A sorrend szerint kilépő 20 választmányi tag helyének betöltése a számvizsgáló bizottság és tisztviselőknél, elnök, ügyész, titkár, jegyző, pénztárnok, körgazda és könyvtárnok — megválasztása. 5. A közgyűlés előtt 4 nappal az elnök séghez irásban beadott indítványok tárgyalása. Kélt: Debreczenben a körválasztmányának 1869 febr. 17-én tartott üléséből S e r l i E d e elnök.

— **Régi pénz Tégláson** Tégláson a napokban egy gazda kertjében ásás közben egy kis doboz lengye! pénzt találtak, mely között néhány 1560-ból való magyar pénz is van. A lengyel pénzek III ik Zsigmond korából valók, s majd mind épek.

— **Ötven éve.** Az 1849. febr. 24-ki lapok a következő híreket hozták:

Windisehrázt altábornagy s cs. biztos »a Debreczenbe futott lázadók» által kibocsátott 30 és 15 pkrós pénzjegyeket érvényteleneknek nyilvánítja s azoknak elfogadását a közpénztárnaknál és magánforgalomban eltiltja.

A Közlöny mai számában közli Petőfi-nek Európa csöndes című költeményét, melyhez csillag alatt a következőket jegyzi meg a szerkesztő: Kedves szolgálatot véltünk tenni olvasóinknak, midőn legnépszerűbb költőnk elmeműveit, amelyeket már rég sajnosan nélkülöz a magyar közönség, időnkint lapjainkban közöljük. Ezzel is egy hézagot véltünk pótolni időszaki sajtónkban, melynek — fájdalom — míg a haza végezteinek koczkája fegyver élére van állítva, a pillanat kényszerűsége ritkán engedi meg, hogy az emberi szellem magasabb igényeit is kielégítse. S ezért úgy hisszük, kétszerte kedvesebb leendő olvasóink előtt lapjainkban Petőfiel, a költővel találkozhatni.

— **Az ipar és kereskedelmi kamarából.** A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1899 évre szükséges zöld flannel zöld selyem szövet és posztó, vöröss plüss és gypjn függönyszövet szállításának biztosítása czéljából f. hó 27-iki lejárattal nyilvános árlejtést hirdet. — A m. kir. államvasutak üzemeltetősége Aradon az 1899 évi terméskő szükségletének fedezésére f. évi márczius hó 8-iki lejárattal nyilvános árlejtést tart. — A m. kir. államvasutak igazgatósága a f. év első felében feleslegként összegyűlt ócska fémnemű anyagokat értékesíteni szándékozáva f. évi márczius hó 8-ikáig az ajánlatok beadandók. — A fenti hirdetményekről a feltételek kamaránkánál megtekinthetők. — A m. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmi leírásokat küldte be: Bogárfogó készülék. Folytonos üzemű mozgatható talppal bíró kemence kerámiái termékek égetésére — Gabonapécázológép. — Petróleum gáz izzó lámpa. — Eljárás színes fényképek előállítására. — Ujtások jégvermeken. — Eljárás kukoricza szár beléuok feldolgotására. — Ujtások husvágógépeken. — Mentő készülék villamos vasutak számára. — Ujtások ágyukon. — Ujtások teke asztalokon. Körkemence folytonos üzem számára — Eljárás és készülék nedves falak gyors szárítására. — Berendezés torpedók kormányzására Mindazok a kik a találmányok iránt érdeklődnek, azok rajzait és leírásait kamaránkánál megtekinthetik. — Debreczen 1899. február 23 Kereskedelmi és iparkamara.

Színház.

M Ū S O R.

Pénteken, febr. 24-én, ujdonsággal először: A ené as papa; vigjáték.

Szombaton, febr. 25-én ugyanaz.

Vasarnap, febr. 26-án, délután 3 órakor: Aranylakodalom; este 7 $\frac{1}{2}$ órakor: Gyurkovics lányok.

Az eleven ördög.

Kontinak egyik legsikerültebb alkotása került tegnap este színpadra — »új betanulással».

A közönséget azonban az »új betanulás» nem nagyon lelkesíthette, mert alig félig töltötte meg a színházat.

Az előadás türethető volt. A vicomte-ot, e végtelenül nehéz szerepet, R. Serfőzy Zseni játszotta, sok igyekezettel, kevés sikerrel. Több kedély, élénkebb temperamentum kell ehhez a szerephez, mint amennyit az ő játékában láttunk, Hangja is többször cserben hagyta. Annyi azonban tény, — bár gyenge vigasztalás — hogy énekes nőink közül egyik sem rendelkezik azokkal a kvalitásokkal, melyek e szerep külön megjatszásához szükségesek.

Határozott sikert aratott F. Kállay Lujza Marienne szerepében. Játékban, énekben kitűnő volt. Hermina szerepében Bárdoos Irma aratta legelső sikerét. Kedves megjelenésű, szép hangu színésznő, ki szorgalommal sokra viheti. Tegnap szereplését a közönség tüntető rokonszenvvel fogadta. A férfi szereplők közül Sziklay és Szentés váltak ki. Jók voltak Csátár, Rubos, Mezey és Csáky is.

* **Színházi hírek.** Kedden, folyó hó 28-án Gounod bájos operájában, »Faust»-ban száll ismét sikra énekes személyzetünk. A próbák az operából javában folynak. A szereplők mind egytől-egyig kedvelvel készülnek feladatuk megoldására. Az operát Znojemszky Gyula kipróbált keze fogja dirigálni, míg a 4-ik folyonás templom jelenésében a zeneorgona részleteit a színpalak mögött Vincze Zsigmond játssa.

A művész sorsa.

— Apróságok Munkácsy Mihály életéből. —

Azt írják, hogy Munkácsy Mihály súlyos betegsége alatt nyomorúságban szenved. Ő ugyan nem érzi azt ama nagy betegségénél fogva, a mi szomorú kimenetelre enged következtetni, de érzi neje, a ki hozzájárult ahhoz, hogy a mester tehetségei érvényesüljenek, hogy a magyar nemzetnek az egész földön hirt. dicsőséget szerezzen.

Szomoruan jellemző az, hogy a kultusz miniszter Liszt Ferencnek, 5000 forintos zenéigazgatói állást adott. Ezzel az állással nem járt egyéb kötelesség, csak a nyugta aláírása.

Pedig Liszt Ferenc anyira internációnális zongora művész volt, hogy még a magyar nyelvet sem birta.

Egyik francia nyelven irt könyvében

hugból

azt állította nemzetünk nem nagy dicsősé-
gére, hogy a magyaroknak hajdan —
nem volt zenéje s a magyar zenét a
később bevándorolt cigányok terem-
tették meg.

Ezt a tájékozatlanságból eredő állítását,
a nemzetünk multját nem ismerő maestro-
nak, néhai Barasai Sámuel alaposan visz-
sza verte »Magyar zene, cigány
zene« ezimen kiadott könyvében.

Am azért, a bohém, az egészséges, a
mnkaképes Lisztet, a magyarul nem tudót,
pártfogolta a magyar kormány.

Munkácsyról elfeledkeznek.

Pedig Munkácsy szívével, lelkével, mű-
vészetének minden écszónásával magyar
marad.

Mint kezdő művész Párisban, magyar
tárgyu képekkel igyekezett jövőjét megala-
pítani.

Lelkében éltek a tárgyak, a miket vá-
szonra lehel.

Még kevésbé ismert és nőtlen ember
volt, a midőn a »Siralomháza«-at festette. E
munka alatt műterme is siralom ház lett. El-
fogyott a pénze.

Nem tudott házbért fizetni. Nem volt
festékre valója. Sőt nem volt már hitele sem.
Munkácsy — rendkívül el volt csü-
g e d v e.

Ekkor meglátogatta az az urnő, a ki ma
n e j e. Már régóta figyelemmel kísérte a —
mestert, kinek helyzetét éles látásával rögt-
tön felismerte. Napsugarat vitt be, a nyomo-
ruság szürke kődébe.

Biztatta a mestert, hogy egy angolt küld,
a ki képet megveszi. A mester el volt csü-
ggedve, nem sokat használt a biztatás.

Másnap megjelent az angol. Nézi a ké-
szülő képet, törül-hegyre vizsgálja apróra.
Munkácsyt kezdte bosszantani a fixirozás,
Mikor az angol az ár felől kérdezősködik gon-
dolta Munkácsy.

— No várj anglus, mondok olyan árat,
hogy elmegy a — kedved, itt tovább b á-
m u l n i.

— Huszezer fort a kép ára, mongja Mun-
kácsy az angolnak.

Az angol nem jön zavarba. Oldal zse-
bébe nyul, ki veszi a tárczáját s tiz darab
ezerest leolvas a Munkácsy festékes — asz-
talára.

Itt az összeg fele, mondja az angol. A
másik felét akkor fogom kilizetni, midőn a
képet bevégezve átszolgáltatja. Munkácsy
szédült.

Forgott vele a műterem. Mi lesz vele,
a tenger pénz birtokában? Ó ötszáz frtért
az egész képet oda adta — volna. Alig
tudott erőt venni magán, hogy a pénzt meg-
köszönje.

E vásárnak rögtön híre ment művészeti
körökben.

A kép a képzőművészeti, kiállításon is
kitüntetést nyert. Munkácsyt pedig bevász-
tották zsűri tagnak a kollegák. Szemükben
Munkácsy rögtön az a férfi lett, a ki társa-
i p r o t e g á l h a t j a s a k i e z k ö l c s ö-
n é r t bizalommal lehet fordulni.

És ezek Munkácsiban soha sem csalód-
ták, azonban Munkácsy annál többször esa-
lódott bennük.

Munkácsyban nem csalódott a magyar
nemzet sem, mert nekünk hirt, dicsőséget
szerzett az egész földön.

A fekete és fehér asszony.

A szin az voltaképen mellékes ebben a
históriában. A fő csak az, hogy asszonyról
leszen szó a ki az embereknek álmukban je-
lenik meg és magával hívja őket. Most pedig
hadd következék az a borzalmas történet,
melyet a »Rejtelmes Világ«-ban beszél el en-
nek a spiritiszta lapnak egyik olvasója, cso-
dálatosan és meggyőződéssel teli hangon. A
nagyváradi vár földalati folyosóval van a tör-
rök világban hasznát is vettek ennek a rejtett
utnak.

A várban ezelőtt pár évvel volt egy ka-
tona ismerősöm. Ettől hallottam a következő
esetet:

— Egy éjjel bajtársaim egyike, a ki
származására nézve német, volt, álmából föl-
riadva egyszerre erősen kiáltozni kezdett s ré-
mülten mondá:

— Jön! Már itt is van! Közével int, —
hogy kövessem! Mi 24 en voltunk ugyanazon
szobában. A legénység a kiáltozásra nagyobb-
részt talpraugrott s többen azt a kérdést in-
tézték a némethez:

— Álmodol talán? Ki az, a ki jön? Hol
van?

A katoná az ajtóra mutatott s így szólt:

— Már nincs itt. Most ment ki épen.
Egy fehér lepelbe öltözött nő volt s kezével
integetett, hogy kövessem. Nem nem álmod-
tam, mert hiszen jól láttam, miként megy az
ajtó felé s intetet folyton hívogatólag. A ka-
tona másnap »maródi« lett. A következő éj-
jelen ismét megjelent neki a rejtélyes hölgy.
Most — mint mondá — már nem fehér, ha-
nem fekete ruhában.

— Lassan, nesztelenül közeledett — úgy
mond — ágyam felé.

A német bajtárs valami hideg kezet ér-
zett az arcán végighuzódni, mire kinyitotta
a szemét, s ismét a titokszzerű idegent pillan-
totta meg kezében kulcsokkal. Összetett ke-
zekkel kérte társait:

— Úzzétek el! Megint itt van!

A rémült hangra mindnyájan fölédre-
tek, azonban egyikük sem látott semmit sem.
Hárman este lefeküdt a legénység alvást
színlelve. Várták a látogatást. Az idő telt. A
vártemplom órája rémesen üt a tizenkettőt.
Alig hangzott el az utolsó ütés, a várt lény
csakugyan megjelent. Senki sem látta, hol
jött be, mivel az ajtót gondosan elzárták s
elrekeszték. Egvedű ismét csak az a szeren-
csétlen német katoná látta.

— Ne hagyjatok! El akar vinni. Most
menyasszonyi ruha van rajta, fején mirtus
koszoru! — kiáltozott.

Ki kardot, ki puspát, ki széklet kapva
kezébe valamennyien hadonászni kedtek a le-
vegőben.

A katoná elájult; később fölocsudot s nem
sokára elaludt.

A többiek főnmaradtak reggelig. Har-
mad s negyednap nem történt semmi. A kö-
vetkező nap vasárnap volt.

A korareggel a vártemplom rendben tar-
tásával megbízott katoná magához vevé a tem-
plom kulcsait, hogy a temploma menjen, azt
szellőztetni.

Midőn az ajtót kinyitotta, — rémülten
állt meg.

Két katoná rab, kik erős fedezet alatt
voltak elzárva, az oltár lépcsőjénél holtan
feküdtek.

Nyomban je,entést tett az inspekeziós-
nak, ki azután a hullákat a bonczházba szá-
lította.

Bizonyosan ezt a két szerencsétlen rab-
katonát is meglátogatta az a »rejtélyes nő«
s lehe, hogy ezek bátorságot vévén, tényleg
követték őt a zárt ajtókon át. A két katonát
eltemették.

Ezen idő óta a rejtélyes nő többé ne mu-
tatkozott.

Bizonyára érdekes história, de érdekes
az is, hogy a spiritiszta urak rendszerint nem
a maguk szemével látják a szellemeket, ha-
nem másokéval.

De hát a mikor a kétkedő hitetlen örökké
arra a közmondásra gondol, mely szerint ele-
fánttá nő meg a szunyog, mire az ötödik fal-
luba eljut a híre! . . .

CSARNOK.

Előglia és probléma.

Irta: Lux Terka.

Vége, oda van a mi utczánk idillje! Ez
a nyomorult civilizáció kiesztergályozta a
gödreit, betömté rajta a kátyukat s miután
előbb összefurkálták alattunk a földet, még
holmi buta vasrostélyokat is elszórtak itt-ott
felül a földön, hogy ott fusson le esős időben
a víz.

A mióta ilyen parádéba tették ezt a sze-
gény utczát, gyűlölöm azóta. Legfeljebb egy-
néhány házikó köt még hozzá, egy pár falu-
sias szinezetű, régi, roskadt oldalú házikó, tá-
molygó kerítésével, nagy eperfaival az udva-
ron. De tudom, bizonyosan tudom, hogy ezek
nek is nem sokára út az órájuk. Már hetek
óta nézzenek a mérnökök, tanácsurak, meg
holmi vastag aranylánczu, gazdag polgárok.

És mindennek, tudom, az lesz a vége,
hogy utoljára is kinézik belőlük azokat a sze-
gény embereket és azokkal a gyűlöletes kek
kék bankókkal kiölnek belőlük minden ember
séges érzületet, úgy, hogy minden különö-
sebb sajnálkozás nélkül dobják majd marta-
lékul oda a szépszépek öreinek azokat a fala-
kat, a mi a nagyapjának, sőt talán még a
szépapjának bölcsőjét is látta ringani.

Igazán, nincsen ma már az emberekben
egy mákszemnyi pietás sem. Hát nem való-
ságos istentelenség kivágni ezeket a becsüle-
tes' öreg eperfákat, melynek az ágain annyi
meztlábos kis lurkó halja süket fülekkel el-
hangzani a déli harangszót?

Es egyáltalán mindez vétek itt hozzá
nyulni.

Olyan kedélyesek ezek a házikók, mint
egy tisztességtudó, ptyókös vén paraszt. A
görbén támolygó sárga falak épen ennek a
parasztnak a lábai, a tető ennek a felreapott
kalapja s a kemény rajta: a görbén feltűzött
darutoll.

Bizony mondom, hogy ezekhez a futókás
kerítésekhez is vétek hozzá nyulni. Olyan régi
és tartós barát-ág füzi a rothadó deszkákat
azokhoz a tulpiros, meg gyönyörűséges liba-
szinü délig nyitokhoz, hogy az első fejszeesapó
megérdemlené IV. Henrik hónapos canossái
sorsát.

Pedig tudom, bizonyosan tudom, hogy
rombolás lesz itt. A legvastagabb lánczu pol-
gár a vén Politzer, a minap már parolázott is
— a délig nyitós kerítés mellett Sziggyártó
urammal.

Hanem tudom Istenem, hogy első pillan-
tatban a mint meghallom az alkukötés bi-
zonyosságát, rögtön itt hagyom ezt az utczát.
Itt én keresek egy másik olyat, a milyen ez
volt a barátság idejében!

Oh, szegény boldogult utczám, mennyi
idyll veszett is el benned! Hol vannak azok
az esős délutánok, mikor gyönyörűség volt
benned élni! . . .

Először délre palaszürke fellegek gyűltek
egymásra, gyorsan, sietve, mintha az embe-
rek szokásaival homlokegyenest ellenkeve,
arra törekettek volna, hogy azért én is le-
szek alul!

Es ez a sok felleg olyan magasan, réte-
gesen állt egymás fölött, mint a szépen fel-
nőtt vajassütemény. Északról pedig sütött a
nap forrón, fényesen s a szomorúságnak ezen
kontrasztja olyan neveltséges volt, mint mikor
egy kaczer asszonynak beteg az egyik szeme,
de a másikkal azért negédesen kacshintgat. És
egyszerre egy gyors zápor futott végig az
utczákon, olyan vehemens erővel, hogy kis
idő múlva a kátyuk elvesztették igazi rendel-
tetésüket és a jótékony metamorfózis hatása
alatt egy-egy tónak barátságos alakját vet-
ték föl.

Azután, mikor tulon-tul megteltek ezek
a tavak az ég áldásával, ott fenn tisztogatni
kezdtek tulvilági házunk rémséges nagy, szürke
falait.

Fürge angyalkezek itt is, ott is kékre pe-
mecselték egy-egy darab szürkeséget s bár

1899.
nem va
kodot
den ép
künn t
És
mint it
A
és kac
rőfőz
hajóját,
egy r
léjük k
V
bák gá
szegény
is bees
hogy t
késegt
ki onn
ezek n
janak)
E
— emb
G
hordva
A kis
teségü
malom
E
rázás l
L
ták m
ról és
ejtett
val, v
hajtok
nála
E
akart,
állítás
csak a
hettek
is, n i
detlen
kitört
A
tépett
egymá
válasz
donos
I
tán m
ezélok
tóság
tönkr
ehhez
talála
kand
gyar
a g
nézer
hogy
vala
gyer
erős
ilyen
apán
éjsz
kore
De a
az I
hogy
halo
már
éjjel
sark
soly
látta
mig
hátr
tart
zám
rom

nem valami megnyugtató, egységes szín uralkodott a fejünk fölött, de azért az utca minden épkéz láb két- és négylábuja hamarosan künn termett.

És soha olyan demokratikus osztozkodást, mint itt volt!

A gyerekek együtt uszkáltak a libákkal és kacakkal, egy-két udvarias disznó derült rőfőzéssel csodálta meg a gyerekek papiros hajóját, és tömzsi orraikkal nyugodtan löktek egyet rajta, mikor a hajók, utat tevesztve, feljük kerültek.

Volt itt azán zaj és sivalkodás! A libák gáogtak, egy-egy tyukmama — melyet szegényt még az anyaságának hitelességével is becsapnak azok a hamis gazdasszonyok, hogy tyuk létére ruczát költetnek ki vele — kétségbeesetten futkoso t a víz körül és hivta ki onnan az imposztor rucziskákat. De hát ezek nem azért gyerekek, hogy szót fogadjanak!

És mi mindent kitaláltak azok a másik, — emberi gyerekek!

Gátat vetettek a víznek, követ kőre hordva és közbe iszappal, sárral erősítgetve. A kis Hubert Laczi, egy szerecsenyuk fekete-gyűzű gyereke pedig kivonult az ő teljes vizimalom felszerelésével.

Erre volt csak a gyerekek között hurzálás!

De nem is csoda; ezt mindig megbámulták még a nagyok is, nem is szólva a kacák ról és libákról, melyeket valóságos illúzióba ejtett ez az ügyes kis vizimalom két hajójával, valóságos gerendáival és miniatűr, lapátos hajtókerékével. (Laczinak az ács bátyja csinálta remekbe.)

Ezen a malmon minden gyerek örölni akart, vagy legalább is segédkezni a felállításában; de mindezen gyönyörűségben csak a Laczi kiválasztott pajtásai részesülhettek.

Természetesen a mellőzöttek között itt is, mint mindenütt a világon, kiütött az elégedetlenség s még a vizimalom vízre építése előtt kitért a háboru.

A fiuk bürökszárakkal, gyökerestől kitépett napraforgóval sikra szálltak, elverték egymást derekával s a legyőzöttek — a kiválasztottak — hazakergették a malom tulajdonosát.

Jól tették.

Megmondta Moltke: „Előbb mérni, aztán mérni.“

Az igaz, hogy Kant meg azt mondta: „A czélok birodalmában mindennek ára vagy méltósága van.“

Hát kérdem, nem halálos vétek volt tönkre tenni ez utcát? Hol talállok én majd ehhez hasonlót, telve idelel, humorral és hol talállok olyan embereket, mint a kivégzésre kandidált házak tisztos lakói?

Itt van mindjárt a szomszédban Sziggyártóné nagyasszony, a ki esténként, míg én a gönczölszekereknek fortélyos elrendezését nézem, ő olyan hátborsóztató meséssel traktál, hogy tisztára szorcsese ha ninesen közelünkbe valami vékony pénzű, rossz beteségre hajló gyerekek.

— Ha más mondaná el sem hiném — erősködik a menyasszony. — De hát mind ilyen Pmágiás álmuak voltunk. A szegény apámát — nyugtassa az Isten — Szent-György éjszakáján háromszor szállították az ablakon keresztül, hogy menjen kimert sok pénzt kap. De a szegény jó anyám — (őt is nyugtassa az Isten) nem engedte ki.

Kapott is másnap olyan tudgyuladást, hogy tisztelendő Fabriczius uram ellátta őt a halottjii szentséggel is.

— Igen, igen Sziggyártóné nagyasszoy ezt már tudom; de a mit jó maga álmodott az éjjel?

— Oh, édes lelkem, — és a köténye sarkával letörli a szája széléről azt a futó mosolyt — képzelje: a karosszékünket járn láttam.

— Ugy járt a lelkem, mint egy kutya, mig én az ijedelemtől holtra válna néztem és hátráltam előle, de a szék egyre csak felém tartott. — Mikor már egész közel volt hozzám, rekedten az ijedségtől kiáltottam háromszor: minden jó lélek dicséri az Urat!

— ? ! És ? !

— Ekkor a szék elsüllyedt, suttogja a nagyasszony tömpa hangon — végig törölve verejtékes homlokát.

Hát talállok én valaha egy második Sziggyártóné szomszédasszonyt ? !

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Debreczen, február 24.

Készáru változatlan

Okt. buza	—
Tav. buza	9.78—79.
Tav. rozs	7.85—86.
Tavaszi zab	5.80—82
Majusi tengeri 1899	4.65—66.
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertés piac. február 20. Magyar sörrendű: Öreg nehéz (paronkint 400 kgron felüli 96—46 $\frac{1}{2}$ kr. Közép (paronkint 300—049 klg. sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ —47 kr. Fiatal nehéz (paronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 49—49 $\frac{1}{2}$ klg. Fiatal közép (paronkiut 251—320 klg.) 48 $\frac{1}{2}$ —49 krig. Fiatal könnyű (paronkint 250 klgig terjedő sulyb. 48—49 kr. Szorbia7 Nehéz (paronkint 260 kg. felüli sulyban) 4 $\frac{1}{2}$ —48 kraiczárig, közép (paronkint 240—260 kilogramm — sulyban) 47—47 $\frac{1}{2}$ kraiczárig Könnyű (paronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 45—46 kraiczárig.

Sertéslétszám: 1899. évi február 20-én. napján volt készlet 29101 darab. 1899. febr. 9-én napján felhajtattott 371 darab. 1899. febr. 9-én napján elszállítottott 769 drb. 1899. febr. 9-án napján maradt készletben 28709 darab. — A hizott sertés üzletiranyzata esendes.

Budapesti sertés-konsumvásár. A ferencvárosi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertéskonsumvásár arjegyzése január 31-én. Készlet 240 drb. Erkezett 1385 drb. ösz. szes lelhajtás 1625 darab, elszállítottott budapesti fogyasztásra 1328 darab, eladatlanul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg. sulyban 45—47 krig, 320—380 kg sulyban 46—48 krig Öreg nehéz 46—47 krig. Malaczkok 37—40 krig. A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. 1899. évi február 7-én. Felhajtattott 383 darab ssopós élő borju, 23 darab belföldi élőtt borju, élő borju 20 darab, élőtt 023 darab. A hangulat élénk.

Bécsi sertésvásár. A si-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 9387 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3696 drb fiatal sertést, 5518 darab magyar hizott sertést, összesen: 8963 drbot. Változatlan árak.

Jegyzések: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 44—45 kraiczáron, kivételesen 46 kraiczáron, középminőségű sertés 42—43 kraiczáron, könnyű sertés 39—41 kraiczáron. fiatal sertés 35—44 kraiczáron

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 10 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 kraiczáron. 150 méterméza 80 k, 9 forint 15 kraiczáron 030 mm. 79.5 k, 9.15 frton, 100 mm, 78 k: n 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 9 10 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 kraiczáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 kraiczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél kraiczáron vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 foaton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k.6.10 forinton sárga, 1.50 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k 9.20 frton, 100 mm. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 860 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k

8,85 forinton vegyes, 100 mm. 79,5 k. 8,90 forinton 300 mm. 77,5 k, 8,90 forinton 100 mm, 77 k. 8,90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton. 100 mm. 78,5 k, 8,70 forinton 300 mm, 77 k. 8,90 forinton, 100 mm, 79 k: 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 mm, 78 k 890 forinton. 100 mm, 86,8 k. 8,90 forintos mind, három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7,25 forintos három hónapra.

Szerkesztői posta.

Sajtó hiba. Lapunk tegnapi számában ép oly sajnálatos, mint botrányos sajtó hiba fordult elő ezen rovatunk utolsó előtti izenetében mely a „magyar irály“ ról emlékezik meg. — Persze, hogy az „irály“ előtt a „k“ betűnek semmi keresete nem volt. Az is hiba, hogy „marul“ szó fordul elő, hiszen ilyen szó nines a magyar nyelvntanban. Azon idegen szavakat, melyeket „magyarul“ (és nem „m a r u l“) akarunk közölni, melyek a „Magyar Hirlap“ ban is megjelentek im a következők.

1. Absolutizmus = kényuralom. 2. Reform korszak = az átalakulás korszaka. 3. Polyhistor = aki mindenféle tudományszakban jártas 4. Dedikálni = ajánlani (például könyvet.) 5. Ambulans = sétáló járókelő, (például az a beteg, aki maga megy az orvoshoz.) 6. Eo ipso = szöszörint „neki magának“ „közhasználatban átvitt értelemmel: „annál inkább,“ például eo ipso nem tehettem. 7. Perspektiva = távlat. 8. Plágium = irodalmi lopás, eszmék eltulajdonítása 9. Terrozálni = megfélemlíteni. 10. Fifikus = körmön font, 11. Diletans = műkedvelő. 12. Areopag = jós. 13. Fanatizmus = vakhitűség, fanatikus mindenki, aki valamiben megingathatatlannul hiszen. 14. Publicista tér = a nyilvánosság tere, érte a politikában. 15. Emissarius = kiküldött. 16. Amalgamizó = beolvasztó. 16. Az „ik“-es egy k-val irandó. 17. Megjelenik van jól. 18. A költői szabadság csak igazi költőnek enged valamit. Annak pedig nines rá szüksége, hogy az ikes igét iktelen alakban használja. 19. Ha a tömeg hálátlan lesz is így van jól. 20. Ertem = érettemnek az összevonása.

A boszantó sajtóhiba ügyét házilag elintéztük.

Stella. C s ó k ez. verse nem üti meg azt a mértéket, melyet lapunk megkíván. — Kegyedtől már sokkal jobb verseket is kapunk. A vers témájára különben kedvünk volna egy régi véleményt ismétlni: „A csókot gyakorold s ne magyarázd!“

K. Antal N. Váradi. Édes Tóni, nem gondold, hogy elfogy minden türelmünk. — Elvégre minket igérettel jól tartani nem lehet. Három nap alatt k ö r ü l m é n y e s válszti kérünk!

Trubadur. Ismét vers? . . . Jól van mi közöljük:

Rólad zeng a szívem hurja,
Rólad zeng az ég azurja,
Lépésed szívem mazurja,
És a szívem ez ma surja,
Mint egy titkos dalnak durja,
Tudom jól, hogy mindig furja,
Mig lelkemnek te lész urja.

Ördögadta Trubadurja!

Ezt mi mondjuk.

M. László, Helyben. Lépjen érintkezésbe lapunk kiadójával.

Sz. Jankó Nem sokára versben bucsuztatunk el.

N. L. Béla név alatt S i p o s Béla kollegánk szekott irni.

S. S. Avval a lappal nem állunk csereviszonyban.

Czivilis. Nem hisszük.

Próbálja meg. lehetséges, hogy sikerülni fog.

L. L. K o m j á t h y ma érkezik haza Budapestről.

hugból

BERLINI VIKTORIA

— ÁLTALANOS BIZTOSÍTÓ RESZVÉNY-TARSASÁG —
Vezérigynöksége DEBRECZEN, Piacz-utca 5. sz. I. emelet.

Vasúti szerencsetlenség!

Brüsszel mellett, Forreszt közelében, rendkívül nagy vasúti szerencsetlenség történt. A halottak száma 30-nál több. Súlyos sérülést 70 könnyebbet 150 ember szenvedett.

Ez bizonyítja, mely feltétlenül szükséges minden embernek, nem és kockulónbség nélkül, hogy magát vasúti szerencsetlenség esetére biztosítsa.

Ezen biztosítás: kis heti díjak fejében, egyes egyedül a „Berlini Viktoria” nyújtja. A díj-összeg ezen egész életre érvényes vasúti baleset biztosításért, csakis egy éven át fizetendő 52 heti díjrészekben.

Halálesetre	Rokantságra	Heti-díj
2000 korona és	3000 kor.	20 fillér
5000 kor.	7500 "	50 "
10000 "	15000 "	100 "

Muló munkaképtelenség esetén napi kártalanítás, mely az első naptól 200 napig fizetetik.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál:
a fenti cím.

4 kgy. 245 K.
1899. sz.

Hirdetmény.

Balmaz-Ujváros nagyközség által a folyó év tavaszán iuratni szándékolt négy mélyrétegi ivó kut előállítására vonatkozó ajánlataikat az erre vállalkozni akarók folyó évi március 10-ik napjának esteli 6 órájáig az előjáróságnál adják be.

Később érkezett ajánlatok figyelmen kívül hagyatnak.

Balmaz-Ujváros, 1899. február hó 21-én.

Előjáróság.

10121.
1898.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint I. ször a város tulajdonát tevő pusztá palagi III. tag föld, a mely 439 hold és 905 ööl nagyságu az 1900. év október 1-től 1906. évi október 1-ig terjedő 6 évre; II. ször, a város tulajdonát tevő pusztá palagi VIII.ik tag föld, mely 365 cat. holdat és 233 ööllet tesz az 1900-ik évi október 1-től 1906. évi október 1-ig terjedő 6 évre; III. ször, a város tulajdonát tevő pusztá palagi IX.ik tag föld az 1900 évi október 1-től, 1906. október 1-ig terjedő hat évre és pedig ez utóbb említett VIII. és IX. tagbirtok külön külön és együttesen is.

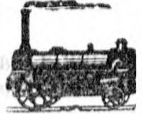
A város székházának kis termében 1899 év Márczius hó 20. nap délelőtt 9 órák megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe kiadni fog.

Miről az árverelni szándékozók azzal értesítettnek, hogy a feltételek a város számvevőségénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők a hogy a kikiáltási ár 10% a bánatpénztől készpénzben az árverelő bi zottság kezéhez leteendő.

Debreczen, 1898. október hó 24.
Városi Tanács.

Vasúti menetrend

Érvényes 1898. Október hó 1-től
— Egységes vasúti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		Vonat	Erkezik	
P-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután
P-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.45	éjjel
Budapest	9.01 délelött	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45	reggel
Debreczen—M.-Sziget				
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	1.10	délután
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat	9.50	délelött
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel
M.-Sziget	6.55 este	Gyorsvonat	11.25	éjjel
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel
Debreczen—Szerencs				
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26	délelött
Szerencs	4.01 délután	"	7.07	este
Szerencs	7.05 este	"	10.30	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony				
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelött
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes				
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43	délelött
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15	este
Debreczen—Tisza-Lök				
B. Szt. Mihály	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelött
H.-Nánásig	4.06 délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20 délelött	"	1.18	délután

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		Vonat	Indulnán	
P-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel
P-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06	reggel
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelött
Budapest	6.50 este	Gyorsvonat	1.55	délután
Budapest	2.40 éjjel	Személyvonat	7.05	este
M.-Sziget—Debreczen				
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel
Királyháza	6.54 este	Személyvonat	1.22	délután
M.-Sziget	8.54 reggel	Gyorsvonat	4.50	reggel
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.50	délután
Szerencs—Debreczen				
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat	9.07	délelött
Szerencs	7.57 este	Személyvonat	5.13	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen				
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen				
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.41 este	"	2.40	délután
H.-Nánásig	3.30 délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen				
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.36 délután	"	11.35	délelött